Raport ştiinţific
privind implementarea proiectului în perioada decembrie 2012 – octombrie 2013

Implementarea proiectului *Antroponime neconvenţionale româneşti în context european: tipare de construcţie şi funcţie discursivă* (cod PN-II-RU-TE-2011-3-0007, contract nr. 103/ 25.10.2011) în perioada sus-amintită are în vedere activitatea de cercetare a membrilor echipei după cum urmează:

DAIANA FELECAN – director de proiect

Articole / studii publicate
- în ţară:

1. *Antroponime cu valoare generică în limba română*, în Rodica Zafiu, Ariadna Ştefănescu (eds.) *Limba română: direcţii actuale în cercetarea lingvistică.* (II) *Lexic, semantică, terminologii. Stilistică, pragmatică, retorică şi argumentare. Actele celui de al 11-lea Colocviu Internaţional al Departamentului de Lingvistică*, (Bucureşti, 9-10 decembrie 2011), Bucureşti, Editura Universităţii din Bucureşti, 2012, p. 79–93.

2. *Antroponimele neoficiale (AN) – Realizări discursive ale „nivelului individual" al limbajului / Unofficial Anthroponyms – Discoursive Accomplishments of the "Individual Levels" of the Language*, în „Studia Universitatis «Petru Maior»", Philologia, 13/2012, Târgu-Mureş, p. 79–87, ISSN: 1582-9960 (disponibil *online* la adresa http://www.upm.ro/cercetare/studia%20website/texte_Studia_13_2012.pdf).

3. *Pragmatica actului de numire personală neconvenţională / The Pragmatics of Unconventional Personal Naming*, în Iulian Boldea (coord.), *The Proceedings of the Communication, context, interdisciplinarity Congress*, vol. II, Târgu-Mureş, Editura Universităţii „Petru Maior", 2012, p. 1042-1050, ISSN: 2069 – 3389 (disponibil *online* la adresa http://www.upm.ro/cci/vol_II.html).

- în străinătate:

4. *Aspetti della cortesia e della scortesia verbale nei dibattiti e nei comunicati stampa televisivi (il caso della campagna elettorale presidenziale della Romania, 2009)*, vol. VI, în Actas del XXVI Congreso Internacional de Lingüística y de Filología Romanicas (Valencia, 2010), Berlin, Walter de Gruyter GmbH, 2013, p. 463–474.

5. Daiana Felecan, Alina Bugheşiu, *User Names as Unconventional Anthroponyms*, în Oliviu Felecan, Alina Bugheşiu (eds.), *Onomastics in Contemporary Public Space*, Newcastle upon Tyne, Cambridge Scholars Publishing, 2013, p. 520–530.

6. *Aspects of "Balkanism" Reflected in the Use of Anthroponyms in Contemporary Romanian Public Space*, în „Europa", Magazine about Science and Art during the Transition, Nr. 12 (an VI), Novi Sad, Serbia, 2013, p. 43–58.

7. *Des appellatifs non conventionnels noms communs de groupe dans la langue roumaine actuelle : construction et fonction communicative*, în „Nouvelle Revue d'Onomastique" (NRO), n° 54, 2012, p. 227–244.

Participări la conferinţe
- în ţară:

1. *Antroponimia formelor de numire neconvenţionale – perspectivă lingvistică şi culturală* (Baia Mare, Conferinţa Internaţională de Onomastică *„Numele şi numirea"*. Ediţia a II-a, *Onomastica în spaţiul public actual*, 9-11 mai, 2013).

În această comunicare am descris principalele modalităţi expresive prin intermediul cărora locutorii *se apelează* reciproc sau *se referă la* persoane care nu sunt prezente în actul comunicativ dat, încercând să evidenţiez specificul (*morfologic* şi *lexico-semantic*) al formelor / formulelor nominale neconvenţionale.

Mi-am propus să identific şi să analizez condiţiile culturale şi sociale care determină recurgerea la această modalitate verbală *deviată* de identificare interindividuală. Totodată, am abordat antroponimele neconvenţionale din punctul de vedere – într-o taxonomie coşeriană – al statutului lor de produse discursive realizate la *nivelul individual al limbajului*.

AN sunt însemne sociale cu manifestare la nivel verbal, exprimând atitudinea vorbitorului faţă de interlocutor sau faţă de sine însuşi. (Considerarea AN drept reflexe verbale ale relaţiilor interumane – deci subiective – *involuntare* (rezultate în urma aplicării parametrilor evaluativi la ceilalţi membri ai comunităţii) sau *voluntare* (ale autoevaluării) a constituit obiectul prezentei cercetări.)

Pot fi identificate trei etape ale numirii individuale, primele două rezervate numirii convenţionale, ultima, celei neconvenţionale, corespunzătoare celor trei niveluri ale limbajului, stabilite de Coşeriu:

I. numirea ca *desemnare*: includerea obiectului / fiinţei de numit în categoria generală (*nivelul universal*);

II. numirea ca *semnificație*: scoaterea obiectului / ființei de numit din genul proxim și situarea lui / ei istorică printr-o convenție (*nivelul istoric*);

III. numirea ca *sens*: reflectarea intenției locutorului (atitudinea lui conștientă) de a interveni în tradiție prin modificarea (îmbogățirea, diversificarea) ei semantică.

Numirea realizată la cel de-al treilea nivel nu se află la periferia interesului vorbitorilor, ci, dimpotrivă, practica interlocutivă din România ultimilor ani i-a conferit un avans considerabil în centrul preocupărilor verbale în comparație cu utilizările „corecte" (convenționale). Or, se știe că uzul consacră formele și, în cele din urmă, fixează norma. Astăzi a devenit fără dar și poate practică verbală curentă utilizarea termenilor de apelare sau de referire neconvenționali atât pentru persoanele publice promovate de media, cât și pentru cele din vorbirea comună a oricărui locutor.

2. *Nume proprii și denominații propriale, între monovalență și polifonie. (Abordare pragmalingvistică)* (Târgu-Mureș, Conferința Internațională „Integrarea europeană – între tradiție și modernitate" (IETM), ediția a V-a, organizată de Universitatea „Petru Maior", Facultatea de Științe și Litere, 24–25 octombrie, 2013.)

Obiectul de studiu al lucrării de față este, pe de o parte, *numele propriu* (Npr), considerat fie ca *semn închis* – realizat *la nivelul limbii* – al unui *referent inițial unic*, fie ca *semn deschis* – realizat la nivelul discursului – al unui referent / unor referenți discursiv(i), iar, pe de altă parte, *denominația proprială* (Denpr), luată / dată în folosință cu calitate de Npr, susceptibilă de *referință discursivă singulară* sau *multiplă*, actualizată *la nivelul enunțului*.

Sensul Npr este fixat (stabilit, prin convenție, de o comunitate etnolingvistică determinată) în sistemul limbii. În schimb, *conținutul* acestuia (a cărui identificare corespunzătoare necesită o cunoaștere prealabilă) este fixat la nivelul enunțului. Referentul numelui propriu și, conform unor teorii, singurul „sens" al acestuia, fiind incapsulat în „încarnările" ulterioare, degajă efecte polifonice în diferite contextualizări (obținute prin procese metaforice / metonimice).

Denominațiile propriale își extrag sensurile (motivate extralingvistic) din context (folosirile contextuale echivalându-le statutul cu acela al Npr; astfel se explică statutul lor *circumstanțial* proprial). Decontextualizate, rămân – prin lexicalizare – în inventarul limbii comune (nume comune) (Nc).

Referința Denpr, prin actualizările potențiale, poate să se multiplice exponențial în funcție de parametrii contextului (extra)enunțiativ (subiect enunțiator, factori sociali, culturali etc.).

Corpusul de sprijin pentru direcția teoretică avansată este constituit din *antroponime convenționale* și *neconvenționale* (Ac / An).

Metodologia cu care am operat este cea specifică domeniului *pragmalingvisticii* și *analizei discursului*.

Vorbim despre *sensul* în limbă al Npr și despre *conținut* exclusiv în plan pragmatic (la nivelul vorbirii), deoarece acesta din urmă „abreviază" trăsături ale titularului, actualizabile doar în interiorul unui enunț.

Sensul în limbă al unui Npr este dat de „mănunchiul de descripții definite" („referința virtuală") asociate numelui respectiv; acesta există independent de discurs. Utilizarea *sensului* din limbă al Npr în discurs creează diferite efecte pragmatice (de potențare, de ironizare etc.), în funcție de intenția locutorului.

În cazul Npr, calificativul *proprial* este intrinsec, motivat „genetic": un Npr este propriu prin natura sa ca fapt de limbă; el nu se „comunizează" decât în situațiile de lexicalizare (vezi, de ex., cazul genericelor *miticii*, *don juanii* etc.).

Denpr sunt expresii nominale neconvenționale (au fost atribuite în alte împrejurări decât cele oficiale – botez inițial în biserică / consemnarea în Registrul Stării Civile –) și, prin urmare, nu pot suplini *de iure* Npr convenționale, au o „proprialitate" de circumstanță (nu constitutivă, ca a Npr) și caracter descriptiv.

Denpr provin fie din alte Npr (*Lenin*, pentru Marko Bela), fie din apelative care s-au *onimizat* „în întrebuințare" (*Marinarul*, pentru Traian Băsescu) și doar în această stare activă își conservă caracterul propriu. Ele sunt „expresii arătate", formațiuni nominale „luate în mențiune", utilizate autonimic.

- în străinătate:

1. *Aspects of "Balkanism" Reflected in the Usage of Anthroponyms in Contemporary Romanian Public Space* (Rijeka, Croația, *Borders and Identities Conference*, University of Rijeka, March 29-March 30, 2013).

În comunicarea în discuție am prezentat câteva trăsături care descriu conceptul de „balcanism", ilustrate în modul de utilizare a *antroponimelor* în spațiul public românesc actual.

Baza teoretică a lucrării este cea comună *pragmaticii*, *sociolingvisticii* și *etnolingvisticii*, *corpusul* utilizat fiind preluat din *Internet*.

Concret, s-a pornit de la *constatarea* că între *comunicarea publică intra- și extracarpatică românească* pot fi identificate diferențe în modul de abordare și manifestare a trăsăturilor așa-zis „balcanice", ce se regăsesc și în utilizarea unor antroponime folosite pentru desemnarea persoanelor publice din România.

Prin urmare, am ilustrat felul în care vorbitorul actual înțelege să inoveze – altfel spus, să-și exercite *competența expresivă* – în domeniul utilizării antroponimelor în spațiul public românesc, pe coordonata conceptului de „balcanism". Am identificat, pornind de la câteva contexte diagnostice, funcțiile, dar mai ales *disfuncțiile* rezultate de pe urma amalgamării registrelor comunicative în discursul public contemporan.

2. *Modalités linguistiques actuelles d'adresse: entre conventionnel et non conventionnel* (Murcia, Spania, Primera Conferencia Internacional en Estudios Lingüísticos, Literarios y Culturales en Lenguas Modernas (CILLEC), Universidad Católica San Antonio de Murcia (UCAM), 12–13 septembrie, 2013).

Mi-am propus *să identific o serie de forme / formule de salut care conțin în structura lor antroponime neconvenționale utilizate în spațiul public românesc actual* și să le analizez din perspectivă structurală și funcțională (valori pragmatice contextuale). Alături de unitățile de salut consacrate (gramaticalizate / clișeizate), am înregistrat și altele recente, purtătoare de noi valori semantice, survenite în urma unor determinări situaționale. Am studiat manifestările verbale de tip salut din româna actuală atât ca forme rituale comunicative, cât și ca „ieșiri din ritual".

Actele verbale de tip salut avute în vedere sunt fapte lingvistice realizate la *nivelul individual al limbajului.* Dintre acestea, unele sunt frecvent utilizate de un număr mare de vorbitori; astfel, ele încetează să mai fie fapte de vorbire și intră în sistemul limbii, trecând în *nivelul universal al limbajului.*

Se disting două modalități lingvistice de salut:

- *convenționale* (consacrate, neutre din punct de vedere stilistic, recunoscute / utilizate de întreaga comunitate de locutori) și
- *neconvenționale* (de import recent, englezești majoritatea, calcuri, ce reconstituie tiparul structural originar sau sunt preluate fără nicio modificare din limba împrumutătoare, utilizate cu intenție persuasivă sau ironică).

Corpusul a fost preluat din internet și din chestionare aplicate de autoare subiecților-țintă.

Ca *metodologie*, am folosit instrumentarul teoretic de proveniență psihosociolingvistică, pragmatică, etnologică, antropologică.

OLIVIU FELECAN – cercetător senior

Carte publicată

Cartea *Un excurs onomastic în spațiul public românesc actual*, Cluj-Napoca, Editura Mega, Editura Argonaut, 2013, 206 p. este structurată în două mari părți, una referitoare la antroponimie, în special, iar cealaltă la spațiul public românesc, în general. Toate cele nouă capitole ale cărții converg către analiza onomasticii din spațiul public românesc actual, ceea ce oferă cititorilor o imagine de ansamblu a complexității fenomenului antroponimic și a denumirilor comerciale sau religioase din România contemporană. Indicele de noutate îl reprezintă analiza domeniului onomastic prin metode sociolingvistice, psiholingvistice, semiotice, pragmatice, ceea ce oferă o perspectivă vie, modernă asupra subiectului în discuție.

Participări la conferințe

1. Studiul *Anthroponyms dans l'odonymie (aspects théoriques)*, prezentat la Universidad Católica San Antonio de Murcia (UCAM), Spania, cu ocazia primei International Conference on Linguistics, Literature and Cultural Studies in Modern Languages (CILLEC), am conturat un posibil model teoretic al actului de atribuire de nume în cazul hodonimiei românești actuale, mai precis, am identificat rațiunile care determină actanții numirii (autoritățile locale) să opteze pentru o anumită denominație. Este știut faptul că în denumirea unei bune părți dintre străzile spațiilor urbane și, mai rar, rurale din România (dar și din alte țări) poate fi recunoscut un antroponim „ilustru". (Exemplaritatea acestuia este o condiție inerentă, deoarece, ca denumiri de străzi, se atribuie doar numele unor indivizi care s-au remarcat pozitiv într-un anumit domeniu al vieții sociale). În general, selecția antroponimului – nume de stradă se face pe baza unei legături stabilite între *referentul inițial* (titularul antroponimului) și strada denumită (*referentul secundar*). În prezenta lucrare am avut în vedere aspecte teoretice care vizează, pe de o parte, *transferul interdisciplinar*, mai exact condițiile în care unele antroponime își schimbă statutul în hodonime, iar pe de altă parte, funcționarea acestora din urmă.

În virtutea permisivității interdisciplinare a disciplinei de studiu din care face parte și cercetarea noastră – onomastica –, am folosit, ca *metodologie*, preceptele teoretice promovate de *antroponimie*, *sociolingvistică*, *studii culturale*, *toponimie urbană*, iar ca metodă de lucru, am utilizat *ancheta* pe baza chestionarului întocmit de către autor.

2. Studiul *Antroponime neconvenționale „înmatriculate" în epoca integrării europene. Cazul plăcuțelor de înmatriculare auto*, prezentat la Conferința Internațională „Integrarea europeană – între tradiție și modernitate" (IETM), ediția a V-a, organizată de Universitatea „Petru Maior" din Târgu-Mureș, Facultatea de Științe și Litere,

pune în discuție motivațiile care preced alegerea unui atare număr de înmatriculare (NÎ). Totodată, am stabilit câteva subclase în interiorul categoriei investigate, slujindu-ne de criteriul structural. Am avut în vedere doar NÎ în structura cărora poate fi recuperat un antroponim și ne-am referit, în special, la cazul numerelor de mașini proprietate privată, aparținătoare persoanelor fizice obișnuite și nu în roluri sociale.

Pornind de la premisa că majoritatea numerelor auto sunt alese preferențial, plăcuțele de înmatriculare românești, create după modelul occidental din anii 90, conțin o serie de elemente de identificare ce comportă informații despre personalitatea, meseria sau pasiunile proprietarilor. Ca semn lingvistic, ele rezumă prin 2-3 cifre și 3 litere fie un cuvânt, fie o siglă sau o abreviere a unui nume de persoană, a unei firme, a unui hobby etc.

ALINA BUGHEȘIU – cercetător în formare

Participări la conferințe în străinătate

1. Lucrarea *A sociolinguistic approach to virtual names in the context of migration* (*O abordare sociolingvistică a numelor virtuale în contextul migrației*) a fost prezentată la cel de-al 19-lea Congres internațional al lingviștilor, desfășurat la Geneva în perioada 21-27 iulie 2013. Studiul a pornit de la interpretarea aspectelor sociolingvistice, economice și culturale care îi definesc pe emigranții români din zone precum SUA, Canada, Italia, Spania, Franța și Elveția. Cercetarea a vizat analiza comportamentului onomastic dezvoltat de către emigranții români în contextul comunicării mediate de calculator. Numele virtuale din forumurile de discuții destinate comunităților în cauză sunt abordate din perspectiva contactului interlingvistic și intercultural. La acest nivel, numele electronice (autoatribuite) reflectă hibriditatea lingvistică și culturală a purtătorilor.

2. Studiul *Linguistic landscape, microtoponymy and unconventional anthroponymy on the border: Vama Veche, Romania* (*Peisaj lingvistic, microtoponimie și antroponimie neconvențională la graniță: Vama Veche, România*) a fost prezentat la conferința internațională *Trends in Toponymy 6*, organizată de către Ruprecht-Karls-Universität Heidelberg în 7-10 octombrie 2013. Comunicarea a vizat descrierea peisajului lingvistic din Vama Veche, o stațiune nonconformistă de pe litoralul românesc, aflată la granița cu Bulgaria. Cercetarea a avut în vedere microtoponimele comerciale (nume de localuri publice și spații de cazare) din această localitate. Pornind de la identificarea și analiza direcțiilor onomastice din spațiul public comercial din Vama Veche, lucrarea a acordat o atenție deosebită acelor denumiri care se bazează pe *antroponime neconvenționale* (în special *porecle*).

În plus, cu ocazia conferinței *Trends in Toponymy 6*, Alina Bugheșiu a realizat un stagiu de cercetare la biblioteca universității-gazdă, care i-a permis să aprofundeze bibliografia de specialitate.

GEORGETA RUS – cercetător în formare

Lucrare publicată

Aspects of naming and sociolinguistic behaviour in conspirative names, studiu publicat în: Oliviu Felecan, Alina Bugheșiu (eds.), *Onomastics in Contemporary Public Space*, Newcastle upon Tyne, Cambridge Scholars Publishing, 2013, p. 413-422.

Elementul care constituie punctul de plecare al analizei sociolingvistice propuse este *numele conspirativ* atribuit colaboratorilor Securității și subiecților urmăriți. Pornind de la ideea de *secret*, *ascuns*, *ilegal*, *clandestin*, statutul onomastic al acestei subcategorii antroponimice constituie o modalitate de a descifra mecanismele de funcționare a formulelor denominative într-o anumită perioadă din istoria României. Acest demers se justifică prin dezideratul integrării diacronice a fenomenului denominativ conspirativ în onomastica românească.

Cercetarea are în vedere spațiul României comuniste, respectiv anii 1921-1989, și se axează pe trasarea unei direcții de investigare în ceea ce privește atribuirea unui nume conspirativ, precum și stabilirea criteriilor care stau la baza acestuia, în încercarea de a stabili paradigma onomastică promovată de regimul comunist român. Astfel, prezentul studiu își propune obiective limitate la identificarea numelor conspirative atribuite în special oamenilor de cultură (scriitorilor) și informatorilor prezenți în dosarele de urmărire, acest lucru fiind posibil prin studierea arhivelor Securității.

Corpusul a fost alcătuit în urma stagiului efectuat la arhivele C.N.S.A.S., unde autoarea a studiat numeroase dosare informative cuprinzând mape de lucru referitoare la scriitorii și intelectualii urmăriți de Securitate.

Participări la conferințe

- în țară:

1. *Questions sur la traduction anthroponymique. Étude de cas : l'espace public franco-roumain*, lucrare susținută în cadrul Conferinței Internaționale de Onomastică *Numele și numirea*, Ediția a II-a, Onomastica în spațiul public actual, care s-a desfăşurat la Baia Mare, in perioada 9-11 mai 2013.

Studiul își propune să realizeze o analiză traductologică a numelor proprii în general și a antroponimelor în particular, într-o dublă perspectivă franco-română. Contextul în cauză, care imprimă anumite caracteristici traducerii, este spațiul public, martor de netăgăduit al transformărilor suferite de unitățile onomastice specifice discursului public oral și celui scris.

Această abordare se concentrează pe domeniul denominației personale, ținând cont de urmatoarele categorii neconvenționale: antroponime, porecle și apelative antroponimizate.

2. *Quelques stratégies traductives dans l'anthroponymie sémantique*, lucrare prezentată în cadrul celei de-a treia sesiuni naționale de comunicări științifice a doctoranzilor, organizată în cadrul Universității de Vest din Timișoara, în perioada 10 – 16 iunie 2013.

Densitatea antroponimică prezentă azi în mass-media reflectă amploarea unui fenomen bazat pe denominația neoficială. Acest lucru se explică, în principal, prin realitățile contextuale care gestionează apariția și / sau utilizarea de noi unități, formate dintr-o bază antroponimică oficială, cuprinzând tipuri umane aparținând scenei publice. Este vorba în special de construcții calchiate după modelul latin: *Tiranus Imbeciles, Gratarus nesimtitus, Homo Interlopus, Homo Limbus Catifelatus, Ankylosaurus Oltenitsensis etc.*

Acest studiu își propune, folosind un bogat inventar promovat de mass-media, în general, și de ziarele satirice, în special, să analizeze formațiunile antroponimice în context și să valideze ipoteza conform căreia strategiile de traducere pot fi construite pe un model discursiv care depinde de modul de construcție a unităților în limba-sursă. Acest proces are în vedere dificultățile cauzate de specificul sistemului denominativ românesc.

Pentru o redare cât mai apropiată de original în limba țintă, în cazul de față franceza, trebuie să se ia în considerare contextul extralingvistic al unităților de traducere.

Corpusul utilizat a fost constituit din edițiile digitale ale ziarelor satirice și, de asemenea, din publicațiile românești *Atlas de mitocănie urbană, Academia Cațavencu, Cațavencii, Kamikaze etc.*

- în străinătate:

3. *Regards sur la traduction des anthroponymes : fonctionnement, représentations discursives et non uniformisation contextuelle*, comunicare susținută în cadrul Colloque international de doctorants en Sciences humaines des universités d'Europe centrale et orientale *La langue et la culture à l'ère de la mondialisation*, organizat de CODFREURCOR - Collège Doctoral Francophone Régional d'Europe centrale et orientale en Sciences humaines - și desfășurat la Universitatea de Stat din Moldova, Chișinau, 2-3 mai 2013.

Propagate în spațiul public în același timp cu dezvoltarea presei satirice, structurile antroponimice cosiderate în acest studiu se remarcă printr-un comportament și printr-o funcție discursivă particulară. Insolite din punct de vedere formal, antroponimele urmează, în demersul traductologic, o cale sinuoasă, pe de o parte din cauza informațiilor socioculturale pe care le comportă, iar pe de altă parte, pentru că obligă la respectarea intenției traducătorului.

Analizate în context, unitățile denominative neconvenționale justifică prezența unui contact lingvistic semnificativ în cadrul societății ale cărei produse sunt. Miza traducerii constă, astfel, în conservarea bogăției socioculturale care trebuie transmisă în limba țintă fără a denatura mesajul exprimat în limba sursă.

4. *Pseudonymes dans la presse satyrique*, comunicare prezentată în cadrul celui de-al XVIe Colloque d'Onomastique, organizat de către Société Française d'Onomastique (Paris) si de Commission royale de Toponymie et de Dialectologie (Bruxelles), la Bruxelles, Palais des Académies, în perioada 6-8 iunie 2013.

În contextul aparte al presei satirice, fenomenele privind atribuirea antroponimelor fac adesea obiectul unor studii care se raportează pe de-o parte la caracterul profund subiectiv al acestora, iar pe de altă parte, la modificările pe care aceste formațiuni le generează în sistemul denominativ.

Prezentul studiu se concentrează asupra procesului de înregistrare a dinamicii pseudonimelor folosite de jurnaliști în presa satirică de expresie românească și franceză, în analiză comparativă și contrastivă, din punct de vedere lingvistic, cultural, social și traductologic.

Atenția deosebită acordată circumstanțelor care favorizează și care reglementează în același timp autoatribuirea pseudonimelor și interesul pentru această subcategorie onomastică se justifică prin proliferarea acestor creații în presa contemporană, caracterizată printr-o variabilitate formală și semantică semnificativă.

Abordarea în discuție se constituie în jurul identificării capacității de traducere fidelă a pseudonimului.

Scopul este de a identifica relația dintre conținutul pseudonimului (pentru pseudonimele variabile) și limitele traductibilității, încercând să se stabilească unele criterii pentru o traducere cât mai adecvată a pseudonimelor folosite în presa satirică.

Director proiect,
Conf. univ. dr. Daiana Felecan